

ADRIANA A TRAVÉS DEL TEMPS

Hi havia una vegada, una xica anomenada Adriana. Son pare era un gran científic i de xicoteta sempre havia vist son pare descobrint coses noves, i volia ser com ell de major.

Era rossa, amb els ulls blaus i tenia molta imaginació. Quan ja tenia 20 anys, va inventar la màquina del temps. Li va fer molta il·lusió perquè mai ningú havia aconseguit construir-ne una. Ella va tindre una gran idea, però la compartiria amb el món després de presentar el seu invent. A la gent li va agradar molt allò que ella havia aconseguit fer.

Un dia, Adriana va anar a parlar amb el rei per a demanar-li permís per a poder viatjar al passat, a la prehistòria, i avançar-ne la ciència milions d'anys enrere. El rei li ho va permetre, però li va dir que tinguera cura amb allò que anava a fer.

Ella va preparar les maletes i va creuar els dits perquè funcionara. Va entrar per un espill de la màquina i va vore que ho havia aconseguit, ja estava en la prehistòria!

La seua idea era eixa però, a part d'això, també li feia il·lusió trobar coses noves. Apart de la ciència també li apassionaven els animals diferents als que veiem ara. Va començar a buscar els homo sapiens i quan els va trobar va començar a relacionar-se amb ells. Tres dies després, ells ja confiaven en ella.

Així va decidir convertir-se en professora i avançar la tecnologia d'aquella època. Va començar per l'inicial, com li varen ensenyar a ella i després per allò bàsic. Per a ells també va ser molt famosa i l'anomenaren : LA DEESSA.